

stemmelse dengang dele Skæbne med hele det øvrige Lovforslag). Men her er jo ikke engang Tale om et blot ministerielt Cirkulaire; her er erhvervet Hans Majestæts Underskrift og brugt en Betegnelse, som ellers ikke i Almindelighed pleier at bruges, indtagen om saadanne kongelige Befalinger, der udstedes med Lovskraft efter en særlig Bemyndigelse, som dertil er givet af den lovgivende Magt, saaledes som det f. Ex. er foreslaaet i de os foreliggende Udkast til Love om de geistlige Lønninger og om de vestindiske Kolonier. Her er en saadan Bemyndigelse fra den lovgivende Magts Side ikke iforveien erhvervet; derimod vil der ganske vist blive givet Stadfæstelse paa den kongelige Anordning, hvis det Udkast, der er forelagt Landstinget, skulde blive vedtaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Ministerens Haand. I saa Fald vil der imidlertid fra Rigsdagens Side blive givet en stedsunden Afgjørelse, paa hvis Affattelse den selv ikke har haft nogen Indflydelse, samme Betydning, som var den truffen ved Lov, og det vil være Noget, som den hidtil neppe har gjort; idetmindste har Rigsdagen ved flere Leiligheder afviiist Forslag, der gik ud paa, at den nærmere skulde omtale eller stadfæste de i sin Tid ved Cirkulaire fra Ministeriet oprettede Menighedsraad. Alle disse Betænklichkeiten faae endnu mere Bægt ved de Udtalelser, hvormed den ærede Minister ved Behandlingen her i Salen forrige Aar begrundede sin Erklæring om at ville udstede en saadan kongelig Anordning. Han udtalte da udtrykkelig, at den Slags Sager burde Rigsdagen ikke give sig af med. Det synes virkelig, som om den anseete Geistliges Udtalelse om, at her kunde blive stabt et Forhælfælde af stor Betydning, ikke var ganske uden Grund. Den Frygt, man i denne Henseende kunde nære, maatte endnu mere forøges ved den ærede Ministers Svar forleden Dag til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Da nemlig denne Rigsdagsmand spurgte om, hvorvidt der i den bestaaende Lovgivning var Noget til Hinder for, at enhver ordineret Geistlig kunde udføre de kirkelige Handlinger for de Menighedsmedlemmer, som sluttede sig til ham, henviste Ministeren ham til det udtrykkelige Forbud deri-

mod, som han fandt i Loven om Sognebaandets Løsning, og han udtalte da en Sætning, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Søvrigt vil Sagen vistnok være et saadant reent indre kirkeligt Anliggende, at jeg virkelig troer, at om ikke Andre, saa vil i alt Fald den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds være enig med mig i, at det vilde være urigtigt, om Rigsdagen gjorde dette Spørgsmaal til Gjenstand for sit Initiativ.“ Altsaa et Punkt, som den ærede Minister ligefrem finder Forbud imod i Loven om Sognebaandets Løsning, bør Rigsdagen ikke f. Ex. forandre ved sit Initiativ. Jeg troer virkelig, at hans Formodning om den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke holder stik i dette Tilfælde; thi er denne Bestemmelse ikke Gjenstand for Rigsdagens Initiativ, saa har jo ogsaa Rigsdagen overfret, hvad der var tilbørligt, dengang den tog Initiativet — den ærede Minister sad selv dengang som Medlem af Rigsdagen — til Loven om Sognebaandets Løsning, som jo dog angaaer ikke egentlig Sognebaandet, men kun Baandet mellem Menighedernes Medlemmer og Præster. I hvert Fald maa det dog være fæet med Hensyn til de Bestemmelser, som den ærede Minister her erklærer at være af en saadan indre kirkelig Natur, at Rigsdagen ikke derved bør bruge sit Initiativ. Hvad vi altsaa allerede engang have gjort, vil nu efter den ærede Ministers Mening ikke mere være tilbørligt for os. Den Magt, Rigsdagen tidligere har besiddet, og som besvære mere end nok er indskrænket, synes at skulle endnu yderligere indskrænkes.

Under disse Forhold og efter denne Sagens Gang troe vi, at det vil være urigtigt, om Rigsdagen opgiver sin Ret til at vedtage disse Bestemmelser i Lovens almindelige Form, og vi maae derfor anbefale vort Forslag til Rigsdagens Vedtagelse.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har reist, vil jo komme under Forhandling, naar, som jeg haaber, det lille Lovforslag derom, der nu er til Forhandling i det andet Thing, kommer hertil, og man vil da